

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Károlyi-jéle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelő
9-11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknel kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelék Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

35. szám.

Brassó, Szombat, márczius 26-án.

III. évfolyam 1887.

A népfölkelési munkák.

Mire e sorok napvilágot látnak, a honvédelmi miniszter talán már végleg elosztotta a népfölkelési munkákat.

Annyi most már kétségtelen, hogy a vidék fog munkát kapni, de távolról sem oly mértékben, mint azt jogosan megvárta volna. A tejfölt ismét a fővállalkozók szedik le s első sorban a bőrneműek vállalkozója. — A vidék nagyobb része nem fog közvetetlen munkát kapni, annyi szintén kétségtelen. Egyes vidékek igen, de a nagy többség nem.

A napokban volt alkalmunk látni Bernfeld Mór fővállalkozó egy körlevelét. Ez valóban érdekes. A fővállalkozó fizet bakkancsokért 1 frtot, a szekerész-csizmákért 1 frt 25 krt s huszár-csizmákért 1 frt 40 krt munkabér gyanánt.

Bármily rossz árak legyenek is ezek, az még hagyján, bár a brassói csizmadia-szövetkezet ép annyit fizet egy pár bakkancs elkészítéseért, mint a vállalkozó egy pár szekerész-csizmáért. Ámde a vállalkozó ur nagy sziveséget akar tenni a munkásoknak, hogy elváljalja tőlük — szívesességből a ványolást páronként 5 krért, melyet akárhol 2 krért is megványolnak.

E szerint marad a munkásnak 95 kr.-ja. Ebből már most kell a Budapestről le- s Budapestre felszállítás költségeit is viselnie az illetőnek s így marad egy pár bakkancs munkadíján a brassói mesternek legjobb esetben 80 krajczárja. Ebből tessék már most még vagy 10 kr ára hozzávalót venni: marad munkadíjban 70 kr, azaz hetven krajczár, — egy oly összeg, mely azért a kemény munkáért a nevetségességig csekély. Ezt a munkát nem veheti át más, mint a főváros környékén lakó mesterember, a kinek legalább a szállítási költsége nagyrészt elmarad.

Azonban legjava még hátra van. A vállalkozó 4 frt 20 kr biztosítékot kér páronként. Ha tehát egy mesterember csak 100 pár bakkancsot kíván átvenni ilyképen, akkor előbb le kell tennie 425 frt óvadékot, hogy annak révén megkereshessen brutto 95 frtot, netto pedig legjobb esetben 70 frtot.

Ez valóban nevetséges. Bezzeg adott a vállalkozó eddig munkát Brassóba, a nélkül, hogy egy fillér óvadékot kért volna

bárkitől is. Adott 1886. tavaszán 3000 párt, s a mult ősön készült itt ismét 3000 pár. De óvadékról még szó sem volt, sem a leszállítás költségeiről.

Valóban, a vállalkozó ur pompásan értett hozzá, mindenféle ákom-bákomot pingálni a honvédelmi miniszteriumnak, hogy ott elligyejék neki azt, miszerint egy pár bakkancs nyersanyaga 4 frt 25 krba jönné. Persze, neki ugy kellett azt feltüntetni, hogy az 1 frtnyi munkabér hozzáadásával kikapja azt az összeget, melyet a kormány neki fizet s így ő nagylelkiséget látszik gyakorolni azzal, ha a vidéknek kiadja ezt a munkát.

Ha vajjon lesz-e a miniszterium illető közegein kívül valaki az országban, kivel ezt elhitetni lehessen, azt kétségbe vonjuk. Mert ha elsőrendű anyagot ad a bakkancsokhoz — pedig ad ő oda harmadrendűt is — akkor is maximum csak 3 frt 50 krjába jó neki a nyersanyag. S ő mégis kér érte 4 frt 25 kr biztosítékot!

Ez merő ironia! Ez mesterséges előidézése annak, hogy a vidék ne pályázhasson ezen munkára s a vállalkozó továbbra is még olcsóbban jusson a munkához, azaz elkészíttethesse esetleg a rabok által. — Ez eljárásban mi kijátszását látjuk a vidéki ipar érdekeinek s egyuttal bűnös félrevezetését a honvédelmi miniszternek.

Az iránt nem lehet kétség, hogy a miniszter maga nem viseltetné a legnagyobb jóindulattal a vidéki ipar iránt; de hogy a miniszter ur ez egyszer félre lett vezetve, vagy mondjuk ki egyenesen: el lett ámitva, az is természetes.

Ez egyszer azonban nem lehet ezen segíteni. A ki akar munkát venni így is, ám vegyen. Csakhogy kicsoda az, a ki akar? A kinek van miből, az nem kinlódik vele; a kinek pedig elvégre ez is enyhitené a nyomorát, annak meg nincs miből biztosítékot tenni.

Mi indította a vállalkozót arra, hogy most egyszerre biztosíték kéréssel álljon elő, midőn eddig sehol sem követelte ezt? — Szerintünk semmi más nem indithatta, mint azon tudat, hogy így nem igen lesz pályázó.

Várnunk kell, míg lejárnak a kormány szerződése a vállalkozóval. Akkor azután más képen fognak alakulni a viszonyok. A kor-

mány keze szabad lesz, s akkorra meg lesz már talán odafönn is érve a decentralizáció elve.

Az igaz, hogy fájdalmas tapasztalat a jelen, de változtatni rajta nincs módunkban.

Belföld.

Brassó. márcz. 25. (A folyó évi pénzszükséglet fedezése.) Tisza Kálmán miniszterelnök s pénzügyminiszter legközelebb hitelműveleti tárgyalásokat kezdeményez, hogy a f. évi pénzszükségletet fedezze. Nemcsak azon összegek beszerzéséről van most szó, melyek a legközelebbi időben szükségesek, — ezek a jelenlegi helyzet mellett egyszerűen államczimletek eladása által könnyen fedezhetők volnának, — hanem az egész szükséglet biztosítása a czél a nélkül, hogy azért kamatokban több legyen fizetendő, mint a megnyit tényleg koronkint igénybe kell venni. A tárgyalások ennél fogva valószínűleg több időt fognak igénybe venni.

Külföld.

Brassó. márcz. 25. (A politikai helyzet.) A német katonai septennatus megszavazása, az osztrák-magyar-német-olasz szövetség létrejötte s most legutóbb a német császár tiszteletére rendezett ünnepek által keltett hangulat jelentékenyen gyarapították a béke fentartása iránti reményeket.

Bulgáriában is csend van ez idő szerint, de a katonai óvintézkedésekből, melyek ott tétetnek, azt lehet következtetni, hogy a bolgár regensség és kormány nehezebb, válságos napok bekövetkezésétől is tart. A mi még a helyzetet Bulgáriában jellemzi, az azon körülmény, hogy a Zankov-pártiak vezérük utasítása szerint megszakították a tárgyalásokat a bolgár kormány nyal, illetőleg a közvetítő szerepet játszó Riza bejjel.

Macedoniában a görögök kezdenek mozgolódni, mint föltehető, ugyanazon intencióknak engedve, melyek eddig bolgár területen is többször s legutóbb Ruscsukban támasztottak zavarokat és zendüléseket. A bolgár kormány azonban éber s nem engedi meglepetni magát az események által. Nemcsak a jelzett katonai óvintézkedések által igyekszik biztosítani az országot minden eshetőséggel szemben, de erőteljes társadalmi mozgalom által is tömöríti és csoportosítja maga körül a hazafias bolgár elemeket, a melyeknek bizalmát ma is osztatlanul bírja.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Molduva határa ...
(Ballada.)

Molduva határa
Be messze, be messze!
Ott merül az éj a
Fekete tengerbe.

Halkan felsóhajt a
Sima tenger habja:
Bús Delnei Barti!
Mit izensz te haza?

„En csak azt izenem
Egész háznépemnek:
Gályarab-kezemen
Vaslánczok cseregnek.

Jó, öreg anyámnak
Sóhajom azt küldi:
Kár volt engem bura,
Szenvedésre szülni!

Szép hites társamnak
Szivem azt izeni:
Epedéstől meg fog
Ő érte repedni.

S forró könyvem arra
Kéri fiacskámat:
Mondjon értem el egy
Árva Miatyánkot!*

Barády Sándor

A Vitályos Elek kontraktusa.

— Beszély. —
Írta: Csulak Lajos.
(Folytatás.)

Nem messze van a mi falunktól Füzes. Nagyon jó kis falu. Lakik benne két ember; azaz hogy lakik több is, hanem a kik minket érdekelnek. Az egyik egy paraszt; ez tartozott Eleknek kétszáz forintjával, erről szólott a kontraktus. A másik: Füzesy Aladár, a nagyságos ur; igen derék, fain egy ember, kihez mi gyakran randultunk át téli esténként, s ő is hozánk. Ránk is volt szorulva, mert itt a mi vidékünkben több nagy ur nem volt; de másképen is szeretett minket. Ha nem mentünk, saját kocsiját küldötte értetünk, mikor alig tudott megszabadulni jószívüségétől az ember.

Ezelőtt mintegy három esztendővel az az esemény történt vele, hogy meghalt az apósa: egy nyugalmazott tanácsos; örökölt tőle a nagyságos ur 18 ezer forintot. Teméntelen sok pénz! Nekem s Eleknek boldog lett volna vele még az ezután születendő gyermekünk is mind. Ha nekünk találják adni, azt se tudjuk, mit csináljunk vele. A nagyságos ur tudta. Épített vele egy szép, nagy szeszgyárt. Földet nem vehetett, azt itt nálunk eladni nem szokás, de különben is az egész határt kellett volna vele megvásárolni, a mi pedig aztán éppen lehetetlenség. Hát kezdte

nem restelni a spekulációt, kezdett nem derogálni neki, ha még egyébbel is tölti el hasznosan az idejét, mint a csikó-, meg agártenyésztéssel.

Ott voltunk, mikor megnyitották, csaptunk egy egész lakodalmat neki; boldog volt mindenki. A gyármént pompásan, a nagyságos ur gazdagodott erősen; örvendettünk neki.

* * *
A minap este megint nekigyult az Elek képe. Besandalgott hozzám s én láttam, hogy ő kipirult. — Ilyenkor mindig forr benne valami, mert én már jól tudom, én már ismerem, de hát nem szólok semmit. Miért? hogy még elkeseredjék jobban? Hallgattam. Csakhogy most mintha egyéb lett volna, mint máskor, úgy tetszett nekem. Gyanítottam is valamit, de hallgattam.

— Űlj le nálam, Elek!

Elek leült, szivarkát csinált; de láttam, hogy a keze reszket. Hallgatott sokáig. Egyszer megszólal:

— Hallottad-e, Kurta Gyuri beszélé, a szomszédom; hanem . . .

— Nem én semmit, semmit sem hallottam Elek, hát beszélj!

— Nem-e? Az a föld eladó!

Itt következett egy hosszú, nagy szünet; ő is lesütötte a fejét, gondolkozott, — én is.

Kétszáz ötven forintot kérnek érte! — sza-

Husszövetkezet.

E becses lapok hasábjain nem régiben „huskér-dés” czim alatt egy igen fontos, életrevaló cikk láttott napvilágot.

Vártam, hogy ezen, édesmindnyájunknak egyenesen anyagi érdekébe vágó cikkhez valaki érdemlegesen hozzászóljon. Látva azonban azt, hogy várakozó álláspontom sikertelen marad, megkísérlem én, a tek. szerkesztő ur nagybecsű engedelmeivel, e kérdéshez pár szóban hozzászólni.

Mi is volt csak az említett cikkben mondva?

Husszövetkezet alakítása által törjük meg a városunkban fennálló husmonopoliumot. Más szóval: tegyük lehetővé azt, hogy a város polgárai az eddiginél olcsóbb hus birtokába juthassanak; hogy ugy minőség, mint mérték tekintetében is az egyes családok jogos igényei teljesen kielégíthessenek.

Valóban üdvös e ezél. Most azonban az a kérdés merül föl, hogy vajon a létesítő husszövetkezettel a cél elérhető lenne-e, vagy sem?

A ki ismeri hazánk gazdasági viszonyait, bizonyosan igenlő feleletet fog e kérdésre adni.

Tudjuk ugyanis, hogy hazánk gazdasági tekintetben válság alatt nyög. S vajon tünetényszerű jelenséggel állunk-e itt szemben, mely ma-holnap véget ér?

Fájdalom, nem. A külföld földmivelő osztálya által folytatott észszerűbb s épen azért kevesebb befektetést igénylő gazdálkodási rendszer, mi több, az egyes államok által az importált nyersterményekre rótt elviselhetetlenül nagy vámok, nemsokára a külföld minden piacairól leszorítják a magyar földmivelést. S mi következik ebből? Az, hogy mindennemű terményeivel saját hazájára lesz utalva. Itt azonban a termelőkkel szemben alig 20% vevő áll; tehát vagy nem adhatja el gabonáját, vagy ha el is adja, kénytelen azt olcsó áron elvesznie.

Minthogy pedig gabonájából gazdasági befektetésekre, — házi szükségleteinek fedezésére, elegendő pénzhez nem juthatott, most kénytelen szarvasmarhát áruba bocsátani s úgy, a hogy veszik, el is adni. Innen aztán a roppant olcsó szarvasmarha árak.

Egy másik oka ennek, hogy szarvasmarhakivitelünk is sok irányban el van zárva s így annak fagyasztása is nagybárra a hazai iparra szorul.

S ha így van, minthogy annak igazságát kétségbe vonni nem is lehet, mivel igazolható városunkban a hus árának oly rohamos emelkedése? Mivel igazolható az, hogy míg felukon 18—20 kr a legjobb minőségű hus ára, addig nálunk igen sok esetben a legrosszabb minőségű is 32 krajczárért szözzák a husfogyasztók nyakába?

Az ok benne van e szóban: husmonopolium. Ennek polyp-karjai közül kibontakozni, kit-kit nemcsak saját anyagi érdeke készít, hanem készít szegényebb sorsu embertársai iránt érő szíve is. Valóban én, a városunkban hova-tovább nagyobb mérvet öltő pauperizmussal szemben, a létesítendő husszövetkezetet valóságos humánus intézménynek tartanám, mely lehetővé tenné, hogy a szegényebb sorsu

kita meg Elek a csendet nagy busan. — De hol vegyek én annyi pénzt?

Itt megint szünetet tartottunk. Gondolkoztam, erősen gondolkodtam: hol vegyünk mi ennyi pénzt?

— No, te Elek! Látod, nekem van egy gondolatom; el is mondom neked, ügyelj csak. Hát nézd: azt az ötven forintot kicsináljuk valahogy, talán nem halunk bele; a füzési magyartól pedig felveszszük a kétszáz forintot. Mi? nem lesz jó?

Ez jó gondolat volt; Elek is úgy látta, hogy az. Elhalványodott, a másik perczen felállott, megfogta a kezemet s olyan esdő képet csinált:

— Igazad van; megyünk, még ma indulunk. . .

De — s itt újat a homlokára bökte, gondolkodott — de hátha nem adja meg! Nem is adja; a terminus karácsonyra szól, addig nem fizet, tudom.

— Majd meglátjuk!

Hanem Eleknek igaza volt; a füzési nem fizetett. S mi úgy elbusultuk magunkat. Láttam, hogy Elek megőrül, ha meg nem veheti a földet. Kerestem a mentő gondolatot, de sokáig nem kaptam. No, egyszer mégis!

— Térjünk meg, Elek. Jött egy másik gondolatom. Ha senki sem ad nekünk, ne is menjünk senkihez. Csak egy van, tudod, egy, s ha ott nincs, sehol sincs. Menjünk vissza a nagyságoshoz. Mi neki az a 250 frt? Aztán nem is kölcsön kérjük; eladjuk neki a kontraktusodat, az 50 frtot pedig lefizeted egy év alatt. Jót állok, hogy megveszi.

Bizonyos voltam benne; ismertem a nagyságost. (Vége következik.)

ember is hozzájuthasson az életfentartás eme legnélkülözhetlenebb kellékéhez; mely rajta lenne, hogy ki ki véres verejtékével szerzett pénzen jó és a mi fő, igazságos mértékkel mért hushoz juthasson.

Kolozsvár polgárai fölfogták a husszövetkezettel járó anyagi előnyöket, megalakították azt. Részvényeket bocsátottak ki, (egy részvény 10 frt), hogy a bevásárláshoz szükséges alap meglegyen. Ily módon a husszövetkezetet mi is megalakíthatnánk. *)

Találunk mi mérszárost, ki szolgálatunkba áll s ki lecsülett meg is állja a maga helyét. Csak ne késsünk soká. Minden percnyi késedelem anyagi kárral jár.

Csoportosuljon e város minden rendű, rangu és nemzetiségű lakósa a husszövetkezet létesítése körül. Ne dobjuk többé oda áldozatul legvitálisabb anyagi érdekeink egyikét az üzérkedők kapzsiságának. Társadalmunk élet-testén elég pióca rágódik. Legalább ezt az egyet rázzuk le.

Spaller József,

Román lapszemle.

Nap nap után, év év után telik, a nélkül, hogy a Gazetának alkalma volna valami jó hírt is közölni. Nem hall egyebet, mint azt, hogy a nép szegényedik, hogy az egyházat bántják, az iskolát alapjában megrendítik, mert a magyar kormány összes közigazgatási és tanügyi közegeivel jobbra-balra azon van, hogy elfojtsa minden fuvalmat és életet, a mi nem magyar, s erre a kormányt a hallatlan tulzók bolond kiabálása bátorítja.

A legsúlyosabb csapások az egyházra és iskolára, a román nemzetiség ezen paizsára vannak irányozva. Ezek, de leginkább az iskolák ellen van irányozva a magyar kormány dühe. Mikor román egyház és iskoláról van szó, akkor nincs(?) többé törvény, nincs(?) többé szabadság, türelem; hanem önkény és szenvedély döntenek. Igaz azonban, hogy a magyar önkény még eddig nem merészelt addig menni, hogy az isteni tiszteletben a román nyelv helyett a magyart rendelje, mint a tótoknál és sváboknál.

A „Gaz.” itt nem beszél igazat, mert a kormány, avagy szerinte a magyar önkény tótnak, svábnak soha sem parancsolta, hogy más nyelven imádkozzék, mint a hogy a tót és sváb akarja. Miért tehát e rettenetes Jeremiád? Mindjárt meglátjuk.

A Székelyföldön van szerencsétlenségre néhány román(?) község — így folytatja, melyeket a magyaroknak sikerült ugyan megmagyarosítani, de a románok dicséretére legyen mondva, azok románoknak vallják magukat; mert lelküket nem lehetett megmagyarosítani. A székelyek közé szorítva, román iskola nélkül meg voltak akadályozva, hogy a román nép nagy tömegével érintkezzenek s hogy saját iskolájukban, saját nyelvüket beszéljék.

A közelebbi időkben — úgy mond — sikerült nekik a Székelyföldön néhány iskolát szerezni, de nagy baj van, mert küzdeni kell ott a magyarosítás ellen. Nem épen így van, a dolog t. „Gazeta”; hanem önként szeretnék a gör. kel. székelyeket, a kik egy szót sem tudnak románul, elrománosítani.

De halljuk csak tovább a keserves nótát. Ürmösön, Uzonban, Bikfalván, Komollón s más községekben községi és felekezeti iskolák vannak.

Krizbán a dolog még tovább ment a papok és egyházi hatóság közönye miatt, a melyek ilyen dolgot elűrték. Milyen dolgokat türtek el? Csak van esze a Gazetának, hogy nem mondja meg a dolgot úgy, a mint van.

Megmondjuk tehát mi. A krizbai községi iskolánál van két magyar tanító, egy magyar tanítónő és egy született román tanító, a ki minden tárgyat románul tanít s ha a papnak tetszenék, a vallást a tanító helyet tanítani, ő is bejárhat. De teszi-e vagy egy pap? No lám, ezt türte el az egyházi hatóság. Olyan román iskola ellen izgat a „Gaz.”, melyhez hasonló csak sok lenne.

A „Gaz.” megdöbbenve hallja, hogy a felekezeti iskolából községi, és ezekből most már állami lett. Ez aztán igazán nagy szerencsétlenség, önkény, mert nincs(?) olyan törvény, a mely a közokt. miniszttert felhatalmazza ott, a hol szükségét látja, állami iskolákat állítani a tulzó román nationalisták bosszuságára. Dobollón csak nagy bajjal bírják fentartani az iskolát és egyházat, mert a nép elszegényedett, a lakosok ma is a bikfalvi birtokos adófizetői. Ürmösön a románok nem bírnak bár templomot építeni azon helyen, melyet ajándékba kaptak s a mely a község közepén van. Facsürt építettek arra a helyre, csak hogy rábírhák a románokat e hely elhagyására. A ha-

*) De még ez sem kellene. Csak akadjon megfelelő számú család, mely kötelezi magát, kizárólag a szövetkezeti husszéből vásárolni, akad mérszáros elég, ki aláveti magát a szövetkezet szabályainak s ellenőrzésének. Szerk.

tóságokhoz hasztalan folyamodnak, mert igaza volt Gregrnek, hogy nem türjük a román életet.

Egészen másképen áll a dolog, midőn a tanító nyugdíj-alapba való befizetésről van szó, a hol az iskolafenntartó éve ként 12 frtot s a tanító két százalékat fizet. Ezt már be kell fizetni.

Hát t. „Gazeta”, akkor hogyan áll a dolog, midőn a román tanító avagy neje és gyermekei abból az országos tanítói nyugdíj-alapból nyugdíjt élveznek pl. Hosszafaluban Petrik árvái, Derestyén Secelean özvegye, Türkösön Oncioju, Szt.-Péteren Neagu özvegye és két árvája? Az egészen más. Hogy nyugdíjt élveznek, ez helyes; de hogy abba az alapba, mely nincs nemzetiséghez kötve, még fizessenek is: ez már hallatlan magyar önkény. Nem volna jobb elhagyni, hogy a román tanító özvegye, árvái inkább éhen vészsenek el, mintsem évenként két százalékat fizessenek?

Még ennél is nagyobb a baj. A „Kolozsvár” a balázsfalvi és brádi gör. kath. középiskolákból nyert bizonyítványok ellen mert felszólalni és erre már felelni kell valami mérgeket. Magyar sarkantyú és magyar kalpag; ha a cigány nem volna, a román volna a legutolsó nép — így tanítják Sz.-Udvarhelyt — ezt feleli a „Gaz.”; de ezt végezze a „Kolozsvár”-ral.

Czenkalji.

A nagyszebeni magyar olvasó-egylet története 1837-től — 1874-ig.

(Vége.)

Az 1848-ik évről írásbeli adatok hiánya miatt a már említett feljegyzésekből csak annyiról van tudomásunk, hogy könyvtárnokká egy Benedek nevű akkori róm. kath. gymnasiumi tanár választott meg, kinek a nagyszebeni róm. kath. plebánia épületében levő lakására szállítottatott át a könyvtár, de mert az akkori mozgalmas időben nevezett tanár állomását elhagyá, az egyleti könyvtár amár említett plebánia épületben a legnagyobb rendetlenségben maradt hátra s minthogy az akkori német születésű lelkész Schlauff Ignác a magyar könyveket talán az ennek következtében beállható zaklatások kikerülése indokból helyiségében nem akará türni, a könyvtár felette hiányosan és rendetlen állapotban akkori nagyszebeni ev. ref. lelkész Izsák Elekhez szállítottatott át.

Pár év múlva a hős tettekben bővelkedő szabadságharcz lezajlása után az olvasó-egylet egyik régebbi buzgó pártfogó tagja Tompa Imre újból és pedig hosszabb időre visszakérülván Nagy-Szebenbe, a megmentett könyveket nem kis fáradsággal rendszeresen egybeszedte s ieltárba foglalta, de maga az egylet mint számos más magyar egylet; több évig szünetelt és a könyvtár mindaddig az említett ev. ref. paplakban őriztetett, míg az előbbeni alelnök Karaszek Ignác és több régi egyleti tag, valamint más a magyar művelődés iránt élénk érzkkel bíró, Nagy-Szebenben lakó igaz magyar az olvasó-egylet ügyét egész odaadással felkarolta, mindent megtettek, mit az egylet életre elevenítése tekintetében szükségesnek lenni véltek és mely illetén fáradozásukat végül mégis siker koronázta; mert habár az akkori absolutikus német korszakban nemcsak a legisebb magyar mozzanatot kancsal szemmel tekintettek, hanem minden erővel elnyomni is igyekeztek, mégis mindezen kényes körülmények közt a farsztó kicsinyes akadémikuskodások dacára nagy nehezen sikerült 1858. évi május hó 18-án 2065. számú cs. kir. helytartósági határozatot kieszközölni, melylyel a kikölcsönzésre szolgáló könyvek kiadása s magyar irodalmi termékek beszerzésére alakult és 1845-ben legfelsőbb elhatározással engedélyezett olvasó-egyletnek tovább fennállása megengedettett és a felterjesztett alapszabályok megerősítettettek.

Az így megerősített alapszabályok értelmében a nagyszebeni magyar olvasó-egylet 1858. évi május hó 27-én a nagyszebeni ev. ref. pap lakában megtartott alakuló közgyűlésen új életre ébredvén, megkezdé működése harmadik korszakát, mely 1875. végeig terjed, de működési köre még mindig csak a régi maradt és missionális hivatása dacára tagjainak részvétlensége néha néha oly anynyira szembetűnő volt, hogy 1867-ben a jegyzőségre senki sem vállalkozott és emiatt hol egyik, hol másik egyleti tag vezetvén a jegyzőkönyvet, ennek következtében azok ezen évre merőben hiányzanak és az 1868. évi június hó 24-én megtartott közgyűlésen az akkori elnök Bodrogi Sámuel ev. ref. lelkész már ama kérdést vala kénytelen felvetni, ha vajjon továbbra is fennálljon az egylet, avagy feloszlatottnak nyilváníttassék? De hála a magyarok istenének és dicséret az akkori közgyűlés becses elhatározásának, az a további fennállás mellett határozott.

Ily körülmények közt tehát egyletünk e korszakról sincs sok mondani való, miután a rendes

könyvásárlás és kikölcsönzésen nem ment túl, évenként megtartattak a közgyűlések és olykor választmányi ülések se hiányoztak, de azok mind pusztán csak a jelzett irányban működtek. Az 1862. évi decemberho 27-én megtartott rendes közgyűlés azonban már fontos határozatot hozott az által, hogy Tompa Imre választmányi tag indítványára kimondá: miszerint nehogy az egyetvalaha viszonyai rosszabbra fordultával azon szomorú helyzetbe jusson, hogy évi bevételei csekélyisége következtében könyvtára számára helyiséget se bérelhessen, tartalékalapot létesít és mindjárt annak koronkinti gyarapítására az akkori évi 2 frt, 10 kr tagsági díjából egyenkint 10 krt., önkéntes adakozók e célra adományát és az azután jelentkező új tagoktól szedendő 1 frtban megállapított felvételi díjait jelölte ki; de az ezen utoni gyarapodás oly lassu s csekély vala, hogy 1875. végeig, vagyis 13 év alatt e célra csak 200 frt. névértékű erdélyi földtehermentesítési kötvény szereztetett be.

Még az is megemlítendő e korszakból, hogy habár az egyet tisztviselői az egylettől javadalmazást nem huztak, volt idő nevezetesen 1874-ben, midőn a könyvtárnokságra vállalkozó nem akadván, e tiszt csak oly módon vala betölthető, hogy a megválasztott könyvtárnoknak évi 15 frt jutalomdíjat szavazott meg, valamint hogy az első nyomtatott könyvjegyzéket 1859-ben adta ki s később még több pótlékot is bocsátott ki, míg az azelőtti időkben csak könyvmatos könyvjegyzéke forgott kézen.

Felhívás.

A „Brassói Magyar Dalegyet” folyó 1887. évi február hó 6-án tartott közgyűlésében egyhangulag elhatározta, hogy a jövő 1888-ik év február havában az egyesület 25 éves fennállásának jubileumát megünnepelje. Együttal megbizta az igazgató választmányt azzal, hogy mindazon t. urakat, kik 1863 óta akár a Dalárdának, akár a Dalkörnek vagy a Dalegyetnek működő tagjai voltak s jelenleg Brassóban laknak, értesítse e határozatról s hívja fel őket, hogy ezen társadalmi és nemzeti életünkre kétségkívül eredményesnek ígérkező ünnepély minél impozansabbá tétele céljából már most csatlakozzanak a működők sorához, hogy a 25 évet mindnyájan, kik erre hivattak s kik a magyar dal művelésében időnként fáradtunk, együtt ünnepelhessük.

E határozat alapján az igazgató-választmány külön felhívást intézett mindazokhoz, kiknek működéséről a jegyzőkönyvekből meggyőződést szerezhetett. Minthogy azonban a legnagyobb valószínűség szerint oly egyének is lehettek valamelyik daltestületnek tagjai, kiknek neve a jegyzőkönyvekben nem fordul elő, s így meghívást nem kaptak: tisztelettel hívjuk fel e helyen az olyanokat a sorainkba való csatlakozásra s kérjük, hogy ebbeli becses elhatározásukat alulírt elnökséggel 8 nap alatt írásban tudatni sziveskedjenek.

Brassó, 1887. márczius hó 22-én.

Hazafias tisztelettel:

Killyéni Endre,
elnök.

Józsa Mihály,
titkár.

Tanügy.

— Hivatalos rész. —

Szám 363. 1887.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter urnak folyó évi márczius hó 12-én kelt 9666. szám alatti magas rendelete alapján értesitem az illetőket, hogy — tekintettel az ország jelenlegi kedvezőtlen és legnagyobb takarékoskosságot parancsoló pénzügyi helyzetére — az állami és államilag segélyezett község iskolák tanítóinak és tanítóőneinek a tanítógyűlési napidíjak és utiköltségek, további rendelet vételéig ezentúl nem adhatók meg.

Brassó, 1887. márczius hó 20-án.

Koós Ferencz,
kir. tanácsos, tanfelügyelő.

1. A szent-János-utcai magyar óvodában a kis muzsa-sereg száma felszaporodott 96-ra, tehát csak négy hja a száznak. Ez, míg egyfelől ezen intézet égető szükségét igazolja, másfelől újabb örvendétes indok arra, hogy a Bolonyába tervezett óvoda létesítése elodázhatatlan.

2. A Gönczy Pál miniszteri tanácsos által tervezett és Posner Károly Lajos műintézetében munka alatt lévő Brassó-Fogarasmegye térképének minél szélesebb körben való elterjesztése érdekében — tekintve, hogy 15 százalék a bolonyai magyar óvoda-alap javára van felajánlva — Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő 70 darab körlevelet intézett Brassó város és megye összes hatóságaihoz és egyesekhez.

3. Dr. Réthy Lajos, budapesti muzeumi első segédőr, közelebb ily című munkát fog kiadni: „Az

oldh nyelv és nemzet megalakulása.” — A műre most csak megrendelés történik s ezt Koós Ferencz kir. t. tanf. ur elfogadja. A munka májusban jelenik meg s 12—14 ivre fog terjedni. Ára 2 forint. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

4. A brassóme gyei ág. evang. gyámintézet folyó márczius hó 25-én tartotta Csernátfaluban második közgyűlését. — Jövő számunkban a gyűlés lefolyásáról részletesebb tudósítást közlünk.

5. A veresmarti és volkányi ág. ev. iskolákat, — előbbi bőrbetegség, utóbbit a kanyaró miatt — bizonytalan időre a hatóság bezáratta.

6. A brassóme gyei állami és községi iskoláknál az ismétlő-iskolások vizsgái e hó végén fognak megtartatni, minthogy a tavasz derültével a szántás kezdetét veszi és azontul ismétlő-iskoláztatást lehetetlen tartani.

Közgazdaság.

Iparkiallítás Deesen.

A szolnok-dobokamegyei gazdasági egyet idei október hó 1-én termény-, állat- s iparkiallítást rendez.

Erről már több ízben volt alkalmunk a t. közönséget értesíteni. — Most azonban különösen iparosaink figyelmét akarjuk újból ezen kiállításra felhívni.

Az iparkiallításra különösen s kizárólag hazai termékek állíthatók ki s a kiállítási bizottság kiváló sulyt fektet arra, hogy kiállításán különösen az erdélyrészi ipar legyen teljesen képviselve.

Igaz, hogy maga Dees vajmi csekély forgalmi hely s így talán nem valami nagy előnnyel járhat a kiállítás a kiállítóra nézve. Ezen ellenvetés már több oldalról téteztett is. Ámde az illetők két körülményről megfeledkezni látszottak. Először: hogy Deesnek oly vidéke van, mely nem egy iparágunknak lehetne tekintélyes fogyasztója s másodsor: a kiállítással egyidejűleg lesz Deesen az erdélyi gazdák vándorgyűlése s így igen nagy közönség fog ott ekkor megfordulni.

E két körülményt nem szabad szem elől tévesztetni s mi részünkről csak nagyon melegen ajánljuk az érdekelteknek ezen kiállításra való részvételt.

Különösen felhívjuk erre a posztósokat, harisnyaszövéket s egyáltalában a textilipart üzöket s a faiparosokat.

Ezekre nézve birhat az ottani piac legfőbb érdekekkel.

Részünkről készséggel szolgálunk minden szükséges felvilágosítással. Bejelentési izek, valamint a kiállítás házi- s ügyrendje a brassói kereskedelmi és iparegyesület irodájában rendelkezésre állanak.

Háziasszonyaink figyelmébe.

Ha két háziasszony találkozik, biztosra lehet venni, hogy vagy toilettekről, vagy a háztartásról, a főzésről vagy nyalánságokról beszélnek. Természetes, hogy magam sem teszek kivételt és pedig annál kevésbé, mert magam is a magyar háziasszonyok ezéhez tartozom és „egyleti hölgy” vagyok. Az ily diskurzusoknál azt tapasztaltam, hogy a házi asszonyok nagyobb része azon panaszkodik, hogy nem tudnak oly süteményeket, tortákat szóval nyalánságokat szerezni vagy készíteni, melyek nem mindennapiak, hanem finomak, pikánsak, kellemesek és — a mi a fődolog — sokáig tarthatók. A legtöbb otthon készülő, vagy a cukrászoknál kapható süteményeknek az a hibájuk, hogy vagy nagyon közönségesek, vagy nagyon émelygősek, el nem tarthatók, vagy rövid idő alatt kőkeménynyé válnak.

En ez irányban óhajtok tanácsosul szolgálai a tisztelt háziasszonyoknak és néhány oly süteményt, tortát és nyalánságot akarok ajánlani, melyek a legjobbak, aránylag a legolcsóbbak és avval a kitűnő tulajdonsággal bírnak, hogy 3—4 hóig eltarthatók.

Nem hiszem, hogy valaki jobb süteményt óhajtana vendégei elé tenni, mint a melyek ő felsége a királyné legmagasabb dicséretét kivívták, ki Pischinger Oszkár bécsi gyárosnak az általa készített „Pischinger-torta” fölött legmagasabb elismerését nyilváníttotta. E tortákat a bécsiek a világ legjobb tortáinak nevezik, és ez elnevezést meg is érdemlik. Izük rendkívül finom, könnyen eltarthatók és így nem csoda, hogy etortákból másfél év óta körülbelül egy negyedmillió küldetett szét és pedig nemcsak Ausztria-Magyarországba, hanem a külföldre, sőt Amerikába is. Egy ily torta ára nagyságához képest 1 frttól 2 frt. 50 krig emelkedik.

Fölötte praktikus és kitűnő specialitások még a „Pischinger-fánkok”, melyek reánk háziasszonyokra

nézve valóságos jótéteményt képeznek. A sok vesződség és keblemellenség, mely a fán ok készítésével jár, melyek még gyakran el is romlanak és el nem tarthatók, ezentúl megszűnik. Legokosabb egyszerűen 100 Pischinger-fánkot rendelni 12 frttért, vagy 50-et 6 frttért és a legízletesebb süteményt kapjuk, mely akár 2 hóig is eltartható, anélkül, hogy ízét veszítené, vagy elromlana.

Egy harmadik kitűnő specialitást képeznek Pischingernek „Biscuits Superior”-jai. Ezek a legfinomabb tea- és borsütemények, csinos zárható dobozokban 80 krtól 1 frtig, melyeket ő felsége a királyné szintén megdicsért. Nem hagyhatom még felemlítés nélkül a Pischinger-féle „Specialitás-rakárakat” Bécsben Kerntnerstrasse 42. és Taborstrasse 22. szám alatt és ajánlom mindenkinek a ki Bécsbe utazik és barátja a finom sütemény-különlegességeknek, hogy e helyiségeket látogassa meg. Nagy választékban találunk itt francia és angol biscuit-ot, bor- és tea-süteményt, kétszersülteket és gyermek-tápszer-különlegességeket, a híres karlsbadi ostyákat, melyeket Pischingerköl visznek Karlsbadba és onnan hozzák be mint „karlsbadi” ostyát, továbbá az ugynevezett „Vafellikat” tortákat, kitűnő chokoládékat, olajtalanított Cacao-port, bonbonokat, „Fandant”-okat, konfekteket, gyönyörű husvétai ajándékokat, husvétai tojásokat minden csak képzelhető alakban, selyemből fából, bonboniereket meglepő választékban stb. stb.

Meg kell azonban jegyeznem hogy, Pischinger gyártmányait hamisítják és utánozzák is és pedig az áru rovására. A tortáknál tehát csak az tekinthető valódinak, melyen a kereskedelmi törvényszek által bejegyzett vörös védjegy látható. E gyártmányok 4 frttól feljebb kapható és a mely a czég gyárt sokléteségéről és előnyeiről legjobban meggyőződhetik az, a ki Pischinger gyárából (Bécő Brigittenau) egy postacsomag mintagyűjteményt rendel, mely mányainak szép és gazdag gyűjteményét — tortát sem véve i — tartalmazza és árjegyzéket kér. Még vagyok róla győződve, hogy azok a hölgyek, a kik e kísérletet megtették, a „süteménykérdés” fontos (?) ügyében nem jönnek többé zavarba.

Halász Sarolta.

Helyi és vidéki hírek.

Rendőri hírek. Tegnapelőtt éjjel a hátsó-utcában lakó Seurtu Juon földésznek udvaráról elloptak 2 ludat és pulykát. Egy, a lopással gyanúsított egyéniség tegnap reggel Bolonyában egy rendőr által kökötvetve, midőn magát zsácutczába szoríttatni látta, a hátán cipelt zsákot — melyben az ellopott szárnyasok voltak — eldobta s gyors futásban keresett menedéket.

Erdélyi iparosaink Párisba a közelgő világkiállítás alatt nagy tömegben szándékoznak együttesen fölmenni. E körülmény érdekében a maga idejében hivatalosan fog megkerestetni a párisi magyar egyet, hogy iparosaink jutányos elszállásolása stb. tekintetében kellő intézkedéseket tenni sziveskedjék. Az elég korán megindult mozgalom élén Binder Lajos iparfelügyelő áll.

A fogadás vége. Szász-Magyaróson egy ottani paraszt a kocsmában mulatozás közben fogadott arra, hogy egy liter pálinkát egy hajtásra megiszik. A paraszt becsületbeli dolognak tartotta ezt a „virtust” végbevenni, de hőstettét életével fizette meg, mert a mint a pálinkát megitta, egyetlen szó nélkül hanyat-esett és rögtön szörnyet halt.

A borzasztó toronyégés. A boroszlói Magdolna-templom kettős tornyán a német császár születésnapja alkalmából tűzijátékot rendeztek. Valószínű, hogy egy sziporka a torony belsejében tüzet fogott, mert az egyik torony kigyuladt és lezuhant, a másikat azonban a tűzoltóság megmentette. Emberélet nem esett áldozatul, de a kár nagy.

Kiüti magát a szeg a zsákból. A boilai falusbiró malmából még a múlt évben egy malomkövet, egy vasrudat és több malom-szerelvényt loptak el. A malomkövet, melynek különös ismertető jele volt, most megtalálták egy alsó-utcai malomban. Ennek jelenlegi tulajdonosa átvette a malmot. Kisült, hogy az előbbi tulajdonos és egyik legénye lopták el a malomkövet és egyéb tárgyakat. Ezért a nehéz lopásért most fogságban ülnek.

Postasikkasztás Prágában. A prágai főpostahivatalnál sikkasztást fedeztek föl. Azonnal elrendelték az összes pénztárak átvizsgálását, miután a pénztár-állomány mintegy 400,000 frtra rugott s nagyjából részben ezüstben volt. Az összes rendelkezésre álló hivatali személyzet részt vett az ellenőrző munkában. A hiányt még pontosan nem állapították meg, de a 8000 frtot felül fogja haladni. A kár kizárólag a postát fogja terhelni. A sikkasztó, Hackl Henrik postapénz-

tári igazgató volt, kit még az éj folyamán elfogtak s ki a sikkasztást akként követte el, hogy az ezüstpénz tekercsekbe ezüst forintok helyett négy krajczárosokat tett. Egy hivatalnoknak feltűnt a tekercsek kis terjedelme s így jöttek rá a sikkasztásra. — Hacklt anyagi bajai vitték a bűnre.

A meghiusult pétervári merénylet tervezője hir szerint Degajev, Sudejinnak, a pétervári titkos rendőrség főnökének gyilkosa volt. Degajevet Kievben a Hotel Bellevueben letartóztatták, s Pétervárra szállították. Kinyomozták barátait és ismerőseit s ezek közül mintegy harmincz egyént tartóztattak le Kievben. Az elfogottak közt hat katonatiszt van. Dren-telen főhadsegédet, Kiew főkormányzóját ennek következtében Pétervárra hívták. A rendőrség erősen titkolja Degajev elfogatását. Hir szerint a cár elleni elleni merénylet fő bűnöseit, hétfőn márczius 28-án fogják fölakasztani. Beszélük továbbá, hogy a pétervári rendőrség egyik főtisztviselője a merénylet fölfedezése folytán öngyilkossági kísérletet követett el.

Kirándulás külön vonattal Fiuméba, onnét külön hajón Abbaziába és Buccariba. A m. kir. államvasutak városi menetjegy-irodája (Mária Valeria-utca, Hungária szálló) a husvéti ünnepek alkalmával f. évi április hó 9-én Budapestről társas kirándulást rendez

külön vonattal Fiuméba s onnét külön gőzhajón Abbaziába és Buccariba. Ezen kiránduláshoz menettérti jegyek árai a kirándulással egybekötött programmszerű ellátás, elszállásolás és hajózásért járó költségekkel együtt következők: I. oszt. 39 frt, II. oszt. 31 frt, III. oszt. 24 frt. A visszautazás bezárólag április hó 22-ig bármely személyvonattal is történhetik. Visszautazásnál a gyorsvonat is használható az esetre, ha a gyors- és személyvonatu rendes menetjegyek ára közti különbséget utánfizetetik. A vidéki résztvevők számára, a különvonathoz való csatlakozás végett, a m. kir. államvasutak vonalain Budapestre és vissza történő utazásra 50% mérsékelt 14 napig érvényes menettérti jegyek fognak kiszolgáltatni. Előjegyzések fentemlített (Mária Valeria-utca Hungaria szálló) továbbá az aradi, kolozsvári, brassói, miskolci, debreczeni és szegedi városi menetjegy irodákban bezárólag április 6-ig elfogadtnak, hol külön programok is díjmentesen kaphatók.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. márczius hó 26-án.

Román papírpénz à 20 frankos 8.46 vétel 8.48 eladás
ezüstpénz à 20 „ 8.40 „ 8.42 „
Napoleon d'or (aranypénz) „ 10.10 „ 10.14 „

Török lira 11.38 vétel 11.40 eladás
Arany 5.95 „ 6.— „
Orosz papírrubel 113.— „ 114.— „

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

Piaci árak

Brassóban, 1887. márczius hó 4-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Hectoliter	Buza	legszebb	6.50
		közepes	6.—
	Rozs	vegyes	5.50
		legszebb	4.—
	Árpa	közepes	3.70
		legszebb	4.—
	Zab	közepes	2.40
		legszebb	2.10
	Törökbuza, uj.	közepes	1.80
		legszebb	4.—
Kilogr.	Kása	„	5.—
		„	7.—
	Borsó	„	15.—
		„	4.50
	Fuszulyka	„	11.—
		„	1.—
	Burgonya	„	28 és 32
		„	—36
	Juhhus	„	—
		„	—32

HIRDETMÉNYEK.

Aviso!

Van szerencsém a t. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy *Klastrom-utca 11. szám alatt lévő*

férfiruha-üzletemet

teljesen és ujonnan rendeztem, s ajánlom magam mindennemű férfiruhák készítésére a legolcsóbb árak mellett. — Szükség esetében nadrágokat 8, nadrágot és mellényt 12 óra alatt, egész öltönyöket pedig 24 óra alatt szállítok.

Szíves megbízásaitat kéri
kiváló tisztelettel

Schwarze B.,

(132) 3 3

Klastrom-utca 11. sz.

2117-1886. tllkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szent-ágothai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy a „Grosschenker Spar- und Vorschuss-Verein“ végrehajtónak százhalmi Duldner szül. Theil Anna végrehajtást szenvedő elleni 600 frt tökekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében az ezsebetvárosi kir. törvényszék területén lévő és a százhalmi községben fekvő, a százhalmi 214. számú telekjegyzőkönyvben A + 2-140 rendszám alatt bejegyzett ingatlanokra az árverést 1958 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbmegjelölt ingatlanok az 1887. évi ápril 9-ik napján délelőtti 9 órakor a százhalmi község házául megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az egyes ingatlanok becsárának 10% - át

vagyis összesen 195 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvénycikk 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényszolgáltatni.

Szent-Agotha, 1886. decz. 1-én.

A kir. járásbíróság, m. tllkvi hatóság.

A köszvény és oszú ellen ajánlott számos háziszerek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garrral feldicsért más gyógyszerket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájdalom, tagszakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalnyílások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 120 olcsó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezdekedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánzatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellel ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany oroszlanhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszer-tárban.*

Alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divat-termékben Brassó (főter)

A raktári készlet egy részét tartalmazó női divat selyem és gyapju ruhakelmék, mosó creton és satinok, posztók, flanellek, futó- és sophaszönyegek, ugyszintén esőköpenyek és felsők a hely szűke miatt igen előnyös áron adtnak el.

Ugyanott nagy választékban Benedict Schroll-féle chiffon, patent chirting, gradlik és calicot vásznak minden szélességben, továbbá női és férfi bélések-kellékek szintén kaphatók.

Megrendeléseket elfogadnak: menyasszonyi, séta és házi ruhák, (toilettek) esőköpeny és jaquettok készítésére

(103)

pontos kiszálgatát és jutányos árak mellett.

6—

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

EQUITABLE

az Egyesült-Államok életbiztosító-társasága NEW-YORK-ban.

Alapított 1859-ben.

Biztosítási állomány 1886. deczember 31-én: 1,747.000.000 márka.

Az új felvételek kitétek:

1884-ben	1885-ben	1886-ban
360.000.000	408.000.000	474.000.000 márka.

Az összalap emelkedett 1886. évi január hó 1-től 1887. évi január hó 1-éig 271.000.000 márkáról 321.000.000 márkára.

A tiszta nyeresémtöbbség 1887. január hó 1 én 68.000.000 márkát tesz ki és a múlt évihez viszonyítva 13.000.000 márkával emelkedett. Tőkebefektetések Európában 16.000.000 márkán felül. A kötvények 3 év múlva kifogásolhatlanok. Minden kötvény visszavásárlási és leszállítási joga 3 év múlva. — A 100.000 dollárból álló részvénytőke alapszabályszerűleg csak is 7%-kal kamatoztatik, az azon felüli sok millióra rugó nyereség kizárólag a biztosítottak javára esik.

Aligazgatóság Magyarország részére: Budapest, Andrássy-út 12. sz.

Kerületi ügynökség az „Albina“ fiókja.

Javitások- és hangolásokat pontosan, olcsón végzek.

Jó munkáért.

NAGY JÓZSEF

Pontos javítás.

általános hangszer-kereskedése,

Alapított 1867-ben.
Brassó, széles-utca 540., műhely: vár-utca 258.

A nagyérdemű zeneművészek-, zenekedvelő urak és hölgyeknek tisztelettel ajánlom mindennemű új hangszereimet és az azokhoz szükséges több ezerféle részeket felszerelésre. Szintugy nagy választékban legfinomabb római bél-, selyem-, fonott és angol aczél-húrokat.

Raktáron vannak: kontragordonok, gordonkák, brácsok, koncert- és másnemű finom hegedűk és vonók, cziterák, gitárok, kintornák, tilinkók, furulyák, fuvolák, klarinetek, rézkürtök, hangsipok, ocarinák, aczél czimbalmak, kézi- és fuvó-harmonikák, gyermekhangszerek, harmoniumok, pianinok, zongorák.

Új orgonákat és régieket minden nagyságban rövid időn felállítok.

Kapható: Ariston, Herophon, Orpheus, Symphonion, kedvelt új hangszerek, könnyen kezelhetők és pár ezer szép zenedarabot játszanak; a Symphonion magára működő hangszere.

(6) 10—*

Népezimbalmak, saját gyártmány, 20—50 frtig.

Szabadalmazott kantsuk-kulcsok hegedűkhöz. — Nagy és kis fuvók.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem, Brassó, ALEXI Könyvnyomdája. — Adătuia pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Nagy raktár szalon- és futószönyegekben.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női tavaszi és nyári szövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, Schroll féle chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó rak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- s női fehérneműekben.

Nagy választék sifkoszorúknak.

Helyben, vidék- és külföldre pontos szolgálat.